

KEFALET VE BAĞIMSIZ GARANTİ SÖZLEŞMELERİNİN GENEL YORUM KURALLARI

AV. DR. ESER RÜZGAR

Tarafları herhangi bir sözleşmesel ilişki kapsamında yönelttikleri irade beyanlarının anlamlandırılması kuşkusuz bir yorum faaliyetini gerektirir. Sözleşmelerin yorum faaliyeti öncelikle iki noktaya ilişkindir. Bunlardan birincisi sözleşmenin kurulmuş olup olmadığına; ikincisi ise sözleşme maddelerinin “gerçek” anlamının ortaya çıkarılmasına ilişkindir¹. İnceleme alanımızın dışına çıkmamak adına biz sadece sözleşme maddelerinin yorum faaliyetine değineceğiz.

Borçlar Kanunumuzun (BK) 18. maddesinde² tarafların sözleşmeyi nitelerken kullandıkları ifadelerle bakılmaksızın gerçek iradelerine üstünlük tanınması prensibi düzenlenmiştir³. Madde metninde yanlışlık ile yapılan veya başka bir hukuki ilişkiyi saklamak amacıyla yapılan nitelendirmelere karşı tarafların gerçek iradesine üstünlük tanımıştır. Tarafların bir hukuki ilişkiyi gizlemek amacıyla hareket etmeleri muvazaa sonucunu doğuracağından bu konu da incelememiz dışında kalacaktır.

Doktrinde BK m. 18’in tam bir yorum maddesi olmadığı yönünde eleştiriler bulunmaktadır. Hakikaten BK m. 18’ in sadece tarafların birbirlerinin gerçek iradesini bilmeleri varsayımından hareket etmektedir. Hâlbuki yorum ile ulaşılmaya çalışılan şey çoğu zaman tarafların birbirlerinin *bilmediği* gerçek iradelerinin ortaya çıkarılmasıdır. Anılan madde tarafların bilinmeye iradelerinin ortaya çıkarılması hususunda herhangi bir yönlendirme yapmamaktadır. Tabi bu durum BK m. 18’in yorum amacı için tamamen kullanılamaz olduğunu göstermez. En azından sözleşmenin yazılı metni karşısında tarafların gerçek

¹ Kocayusufpaşaoğlu, Necip/Hatemi, Hüseyin/Serozan, Rona/Arpacı, Abdülkadir, Borçlar Hukuku Genel Bölüm, C.1, İstanbul, 2008, s. 331; Oğuzman, Kemal/Öz, Turgut, Borçlar Hukuku Genel Hükümler, İstanbul, 2005, s. 150

² BK m. 18/f.1: “Bir akdın şekil ve şartlarını tayininde, iki tarafın gerek sehven gerek akitteki hakiki maksatlarını gizlemek için kullandıkları tabirlere ve isimlere bakılmıyarak, onların hakiki ve müşterek maksatlarını aramak lazımdır..”

³ Özen, Burak, Kefalet Sözleşmesi, İstanbul, 2008, s. 27

iradelerine tanınan üstünlük yol gösterici olabilecektir ⁴. Zira tarafların sözleşmede kullandıkları ifadeler bağlayıcı değildir.

Sözleşmenin yorumuyla ortaya çıkarılmaya çalışılan iç irade, onu beyan edenin iç dünyasında kalan ve hiçbir şekilde dışarı sirayet etmemiş bir irade değildir⁵. Tarafların iç dünyalarındaki iradeleri MK m. 2 uyarınca yorumlanarak anlamlandırılırlar. Tarafların yoruma muhtaç iradeleri olayın bütün hal ve şartları dikkate alınarak, dürüst makul sözleşenler sıfatı ile değerlendirilecektir.

İradelerin yorumlanması açısından başvurulacak ilk araç ve hareket noktası kullanılan ifadeler olacaktır⁶. Kullanılan ifadelerin anlamı genel olarak toplumda anlaşıldığı mana esas alınarak değerlendirilmelidir. Ancak sözleşenlerin belirli bir iş çevresinde olması veya belirli bir eğitim düzeyinde olmaları halinde kullandıkları ifadeye yükleyecekleri özel anlama da üstünlük tanınabilir⁷. Örneğin, bankacılık alanında yapılan ve iş hayatında uzman kişilerce akdedilen bir sözleşmedeki “garanti” yahut “kefil” ifadelerinin, sözleşmeye hukuki niteliğini verecek anlamda kullanıldığı sonucuna varılabilir ⁸. Hemen belirtelim ki, tarafların kullandıkları ifadelerin belirli bir ulusal hukuktaki ya da uluslar arası sözleşmedeki anlamları üzerinde ittifak etmeleri gereklidir. İsviçre Federal Mahkemesi bu konuyu bir kararında: “ ... *Tarafların İsviçre Hukuku’ ndaki kefalet-üçüncü kişinin fiilini taahhüt arasındaki ayrımın vakıf olmaları halinde lafzi yoruma değer verilebilir.*” şeklinde hükme bağlamıştır. ⁹ Kanaatimizce tarafların kavramlara özel anlam yükleyebilecekleri durumda dahi ortaya çıkan lâfzî yorum ile yetinilmemesi gerekir¹⁰.

Uygulamada kullanılan sözcükler çoğu zaman yükümlülüğün kapsamından çok nitelendirilmesine ilişkin olması beraberinde yorum sorununu getirmektedir. Örneğin, sözleşmede “garanti ediyorum” ifadesine sıklıkla kefalet sözleşmelerinde karşılaşılabilmekte. Hâlbuki bu ifade sıklıkla taahhüdün teminat niteliğini belirlemek için kullanılmaktadır¹¹. Farklı hukuk sistemlerinde de yukarıda anılan sorun önem taşımaktadır. Örneğin İngiliz hukukunda

⁴ Oğuzman /Öz, s. 151; Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı, s. 333; Develioğlu, Murat, Kefalet Sözleşmesini Düzenleyen Hükümler Işığında Bağımsız Garanti Sözleşmeleri, İstanbul, 2009, s. 227.

⁵ Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı, s. 332

⁶ Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı, s. 333.

⁷ Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı, s. 333; Oğuzman /Öz, s. 151; Reisoğlu, Seza, Türk Hukukunda ve Bankacılık Uygulamasında Kefalet, Ankara, 1992, s. 34.

⁸ Develioğlu, s. 233.

⁹ Develioğlu, s. 233, dp. 890.

¹⁰ Özen, s. 29.

¹¹ Reisoğlu, Seza, s. 81; Develioğlu, s. 228; Özen, s. 27; Barlas, Nami, Makalelerim, Kredi Kartı İlişkisinde Bankaya Karşı Verilen Kişisel Teminatın Niteliğinin Belirlenmesi, İstanbul, 2008, s. 152.

kefalet “*guarantees*” olarak ifade edilirken; garanti “*indemnity*” olarak ifade edilmektedir.¹² Ülkemizde yapılan bilinçsiz çeviriler neticesinde bu iki kavram çoğu zaman birbirine karıştırılabilir.¹³

Doktrinde, sözleşmede kullanılan ifadelerin “açık” olması halinde herhangi bir yorum faaliyetine gerek olmayacağına (*In claris non fit Interpretatio*) ilişkin görüşler bulunmaktadır.¹⁴ Biz bu görüşe katılma imkânı bulamıyoruz. Bir olguya sınır çizebilmek için sınırın iki tarafını da düşünmemiz ve ihtimalleri değerlendirmemiz gerekir¹⁵. Bir sözleşme hükmünü “açık” olarak niteleme faaliyeti, ifadenin şüpheyi yer vermeyeceğine dair bir faaliyetini içinde barındırmalıdır (şüphe’). Bu ise apaçık bir yorum faaliyetidir. İlk görüşte yapılacak ve genel olarak birçok kişinin o ifadeyi aynı şekilde vasıflandıracak olması, onun yorumlanmaya muhtaç bir ifade olmadığı anlamına gelmez. Bir diğer yandan ortaya çıkabilecek bir mesele için “açık” olan ifade bir diğer mesele için hiç de “açık” olmayabilir. Nitekim modern mantığın ulaştığı bu sonuç karşısında İsviçre Federal Mahkemesi de günümüzde bu görüşü reddetmektedir¹⁶. Ekleyelim ki, BK m. 18’ nin gerçek iradeyi ortaya çıkarma âmâcıda yukarıdaki görüşleri destekler niteliktedir.

Sözleşmenin yorumlanmasında çeşitli maddeler sözleşme metni manzumesin içinde değerlendirilmelidir. Yani yorumlama faaliyeti yürütürken sözleşmede kullanılan ifadeler sözleşmenin bütününden soyutlanmamalıdır. Nitekim Yargıtay’ da aynı yönde kararlar vermiştir¹⁷. Taraflar sözleşme özgürlüğü prensibi içinde farklı isimlendirdikleri akitlerinde teminat özelliği taşıması mümkündür. *Trafalgar House Constraction (Resgions) Ltd v. General Security and Guarantee Co Ltd* (1996) davasında, mahkeme, tarafların “*performance bound*” olarak adlandırdıkları bir belgeyi kefalet sözleşmesi olarak nitelendirmiştir¹⁸. *Yeoman Credit Ltd v. Latter* davasında da taraflar sözleşmeyi her ne kadar kefalet (guarantee) olarak

¹² **Birks, Peter**, English Privet Law, vol. I, New York, 2000, N. 5.152; **Develioğlu**, s. 227, dp. 873; **Barlas**, s. 16, dp. 16.; **Duncan , David Wiliam / Dixon, M. W.**, The Law of Real Property Mortgages, <http://books.google.com.tr/books?id=YDGikCe2IncC&printsec=frontcover#v=onepage&q&f=false>, s . 292,

¹³ Kuşkusuz bu durumun sebebi Türkçemizde “garanti” kelimesi ile İngilizcedeki “garanti” kelimesinin farklı anlamlarda kullanılması en önemli etkidir.

¹⁴ **Develioğlu**, s. 229, dp. 877’ de anılan yazar. Karşı: **Serozan, Rona**, Medeni Hukuk, Genel Bölüm, İstanbul, 2005, s. 265; **Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı**, s. 333. Kanaatimizce, sözleşmenin açık olması halinde yorum yapılmaması yönündeki görüşlere temel olan nokta: asli yorum unsurlarını, sözleşme dışı ya da yan yorum unsurlarından önce kullanma hususunda bir temenniden öteye gitmemektedir.

¹⁵ **Wittgenstein, Ludwig**, Tractatus Logico-Philosophicus, Çev. Aruoba, Oruç, İstanbul, 2005, s. 11.

¹⁶ **Von Tuhr, Andreas**, Borçlar Hukuku, C. 1-2, çev. Av. Edege, Cevat, Ankara, 1983, s. 270; **Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı**, s. 334.

¹⁷ Yarg. 4. HD. 26.10.1978, E. 13113, K. 12134 (**Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı**, s. 334, *Naklen*); **Oğuzman /Öz**, s. 151; **Kılıçoğlu, Ahmet**, Borçlar Hukuku, Genel Hükümler, Ankara, 2002, s. 156.

¹⁸ **Birks**: N. 5.154, pn. 510.

nitelendirmiş olsalar da aslı sözleşmenin geçersizliği halinde dahi zararın giderim borcunun varlığı sözleşmeyi garanti (indemnity) sınıfına sokacağı belirtilmiştir¹⁹.

Sözleşmenin yorumuna esas teşkil edebilecek ve fakat irade beyanının içeriğine dahil olmayan hususlar gündeme gelebilir. Bunlar sözleşme müzakerelerinde imzalanan belgeler (*memorandum of understanding*), sözleşmenin kurulma yeri ve zamanı gibi hususlardır²⁰.

MK m. 2 hakkın kötüye kullanılmasını yasaklar ve dolayısı ile bu ilke hakkın iktisabı ile ilgili değil, sadece kullanımı ile ilgilidir. Sözleşme ile kazanılan hakların kullanılması açısından ise MK m. 2 yukarıda belirtilen kapsamı ile sözleşme yorumunda önemli rol oynar²¹. Yine tarafların sözleşmeyi kurarken taşıdıkları amaç da yorumda kullanılabilir.

Sözleşme yorumunda esas alınacak zaman sözleşmenin kurulma zamanıdır. Sözleşmeden sonra ortaya çıkan durumlar ancak sözleşilen ana etki ettiği halde yoruma etki etmelidir²². Eğer taraflardan birinin iradesi uyumsuzluğun odağında ise bu halde güven teorisi sözleşmenin yorumunda da gündeme gelebilecektir²³. Özellikle banka kredi sözleşmelerine taraf olan ve çoğu kere sözleşmeyi okumadan imza eden gerçek kişiler bakımından güven teorisinin yargı organlarınca dikkatli biçimde denetlenmesi gerekir. Yukarıda anılan halde iki ihtimal ile karşılaşabiliriz²⁴:

- İlk olarak, gerçek kişinin ve bankanın bir garanti sözleşmesi kurması yönünde aynı yönde iradeye sahip olması halidir. Bu durumda sorunsuz olarak sözleşme kurulur.
- İkinci ihtimal, gerçek kişinin kefil olmak üzere sözleşmeyi imzaladığı ve fakat bankanın garanti sözleşmesi yapmak istediği haldir.
 - i) Banka gerçek kişinin kefil olma iradesinde olduğunu biliyor ya da bilmesi gerekiyorsa ve fakat sadece garanti taahhüdü elde etmek için sözleşmeyi imzalamışsa sözleşme iradelerin hiç kurulmaması sebebiyle yoktur. (BK m. 1)
 - ii) Bankanın karşı tarafın iradesinin kefalet sözleşmesi kurma yönünde olduğunu bilmediği ve bilmesinin gerekmediği hallerde ise garanti sözleşmesi kurulmuş olacaktır. Ancak kefalet iradesindeki gerçek kişi BK m. 24' de düzenlenen hata hükümlerine dayanarak 1 yıl içinde sözleşmenin iptalini isteyebilir. Tabi bu halde neden olduğu zararı tazminden kaçamayacaktır.

¹⁹ Duncan/Dixon, s. 292, dp. 7; Birks, dp. 506.

²⁰ Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı, s. 334; Oğuzman /Öz, s. 152; Kılıçoğlu, s. 157.

²¹ Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı, s. 335.

²² Reisoğlu, Seza, s. 32.

²³ Oğuzman /Öz, s. 151.

²⁴ Barlas, s. 175.

Doktrinde bir görüş²⁵ alacaklı kefalet sözleşmesinde neyi taahhüt etmişse onu; kefil ise makul bir alacaklının onun taahhüdünden ne anlaması gerekiyorsa onu taahhüt ettiğini kabul ediyor. Aksi söyleyişle, yükümlülük altına girenin korunmaya değer bir menfaatinin olmadığı hallerde sözleşmenin metninden kullanılan ifadelerin genel anlamından ayrılmamak gerekir²⁶. Güven teorisi uyarınca hâkim, kendisini, makul ve dürüst bir muhatabın yerine koyarak akdin kurulduğu zamanda ve yerde dürüstlük kuralına göre yorum yapacaktır²⁷. Güven teorisi açısından yapılacak her türlü kontrol, kullandığı kelimeleri dahi bilmeden kullanan gerçek kişi kefilleri de koruyucu nitelikte olacaktır²⁸.

Yapılan yorum ile elde edilen sonuçlar arasında birini tercih yapma zarureti ortaya çıkarsa Anayasaya ve kanuna uygun olanı tercih edilmelidir. Kanuna uygun yorum tarzından anlaşılması gereken ise kanunun tamamlayıcı hükümlerine uygun yorumdur. Zira kanun koyucunun tamamlayıcı hükümleri sevk amacı izlenen hukuk politikasına uygun bir menfaatler dengesinin tesisidir. Kanun koyucunun bu amacı karşısında kanunun sunduğu çözüm tarzından uzaklaşan ilişkileri dar yorumlamak gerekir²⁹.

Yukarıda anılan yorum kurallarının dışında da bazı genel prensipler bulunmaktadır³⁰. Örnek olarak bir haktan feragat anlamına gelen beyanların dar yorumlanması ve anlamı açık olmayan hükümler, onu kaleme alan aleyhine yorumlanması verilebilir. Şekle tabi işlemler ise yorum açısından bir özellik göstermezler³¹. Örneğin kefalet sözleşmesi şekle bağlı bir akit olmasına rağmen kefilin iradesinin yorumlanmasında metnin lafzıyla bağlı kalınmaz³².

Taraflar sözleşmede kararlaştırdıkları hususların nasıl yorumlanacağına ilişkin bir yorum anlaşması da yapabilirler. Ancak bu anlaşma da yorum faaliyetine muhtaç olacaktır. Yorum anlaşması ile sadece bir tarafa yorum yapma yetkisi tanınması, MK m. 23 uyarınca o sözleşmeyi kesin hükümsüz kılar³³.

Sonuç olarak yukarıda belirtilen yorum araçları ile belirli bir sonuca ulaşamadığı hallerde zorunlu olarak sözleşmede kullanılan ifadelere dönmek zorunda kalırız. Ancak bazı

²⁵ Reisoğlu, Seza, s. 33.

²⁶ Develioğlu, s. 235.

²⁷ Eren, Fikret, Borçlar Hukuku Genel Hükümler, İstanbul, 2001, s. 149; Dural, Mustafa/ Sarı, Suat, Türk özel Hukuku, C. I, Temel Kavramlar ve Medeni Kanunun Başlangıç Hükümleri, İstanbul, 2004, s. 188

²⁸ Develioğlu, s. 230

²⁹ Eren, Fikret, Borçlar Hukuku Genel Hükümler, İstanbul, 2003, s. 430; Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı, s. 335; Oğuzman /Öz, s. 151.

³⁰ Oğuzman /Öz, s. 152; Serozan, s. 267.

³¹ Von Tuhr, Andreas, s. 270; Serozan, s. 266.

³² Reisoğlu, Seza, s. 32

³³ Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı, s. 335; Oğuzman /Öz, s. 152.

durumlarda ya kanun koyucu ya da mahkemeler sosyal problemler yaratabilecek alanlarda yorum sıkıntısı olması halinde bazı karineler kabul etmiş olabilir. İşte bu karinelerden bir tanesi de kefalet lehine karinedir.

TEMİNAT SÖZLEŞMELERİNİN NİTELENDİRİLMESİ İÇİN KABUL EDİLEN KARİNELER

Kişisel bir teminat verilmesine ilişkin sözleşmeyi nitelendirme çabası kesin bir sonuç vermez ise kefalet karinesinin uygulanacağı kabul edilmiştir³⁴. Hemen belirtelim ki tarafların sözleşmeyi yaparken kullandıkları ifadeler sözleşmenin nitelendirilmesinde göz önüne alınmaz. *Falsa demonstration non nocent* (yanlış niteleme zarar vermez) ilkesi uyarınca tarafların gerçek iradelerinin yorumu ile sözleşme nitelendirilir³⁵.

Kefalet hukukunun kefilî koruma amacının gerçekleşebilmesi için verilen kişisel teminatın, hal ve şartlar başka bir sonucu doğrulatmıyorsa, kefalet sayılması kuraldır³⁶. Bu kuralın koyuluş amacı genel olarak tarafların kefalet sözleşmesi ile koyulan emredici hükümleri kolaylıkla bertaraf etmesine mani olmaktır³⁷. Kefalet sözleşmesi, garantiye oranla hafif yükümlülükler yüklemektedir. Bu nedenle kefalet genellikle “sıradan insanın” verebileceği türden bir teminattır ve dolayısı ile evleviyetle gerçek kişilerin taraf olduğu hallerde uygulama alanı bulur³⁸.

Kefalet karinesi, yukarıda zikredildiği üzere borçlu lehine yorum ilkesinin özel bir uygulamasıdır. Özellikle borçlunun gerçek kişi ve alacaklının tacir olduğu ilişkilerde; diğer yandan karşılıksız olarak sözleşmenin kurulduğu hallerde bu ilke daha sıkı biçimde uygulanmalıdır³⁹.

³⁴ **Özen**, s. 38; **Akman, Sermet**, “Garantör” sıfatıyla Girişilen Taahhüdün Mahiyeti ve Bu Bağlamda Garanti ve Kefalet Sözleşmelerinin Birbirinden Ayıran Temel Kriterler, Prof. Dr. Hüseyin Ülgen’e Armağan, İstanbul, 2007, s. 1675; **Barlas**, s. 172; **Develioğlu**, s. 275; **Olgaç, Senai**, Kefalet, Ankara, 1978, s. 13.

³⁵ **Kocayusufpaşaoğlu /Hatemi /Serozan /Arpacı**, s. 332

³⁶ **Uygur, Turgut**, Açıklamalı-İçtihatlı Borçlar Kanunu Sorumluluk ve Tazminat Hukuku, Ankara, 2003, s. 9304.

³⁷ **Aral, Fahrettin**, Banka Teminat Mektuplarının Hukuki Niteliği ve Kefaletten Farkları, Prof. Dr. Fikret Eren’e Armağan, Ankara, 2006, s. 145; **Develioğlu**, s. 277.

³⁸ **Fountoulakis Christiana**, İsviçre Hukukunda Kefilin Korunması, Banka ve Tüketici Hukuku Sorunları Sempozyumu, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mukayeseli Hukuk Araştırma ve Uygulama Merkezi, Çev. Dehmen, Mine Tan, İstanbul, 2010, s. 309.

³⁹ **Develioğlu**, s. 276.

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu bir kararında⁴⁰: “Hiçbir menfaati olmayan, ticari bir gaye gütmeyen, sadece dostane ilişkiler nedeniyle tüketime yönelik banka kredi kartı kullanmasına imkân tanımak için verilen teminatın, garanti beyanı adı altında da olsa bir garanti sözleşmesi amacı ile değil, kefalet amacı ile verildiğinin kabulü gerekir.” ifadeleri ile gerçek kişileri koruma iradesini net şekilde ortaya koymuştur. Aslında yüksek mahkeme bu kararda menfaat unsurundan yola çıkarak borcun ferî olduğuna kanaat getirmiştir. Bazı kararlarda ise Yargıtay, salt işlemi yapan tarafın gerçek kişi olmasından hareket ederek sözleşmenin BK m. 18 yorumu ile kefalet olduğuna hükmetmiştir⁴¹.

Ancak her durumda yorum faaliyetinin sonuçsuz kalması karşısında teminat sözleşmesini “kefalet” olarak nitelendirmemiz mümkün olmayabilir. Özellikle uluslararası işlemler ile alanında uzman kişiler arasında yapılan teminat taahhütlerinin “garanti sözleşmesi” niteliğinde sayılması gerekliliği doktrinde belirtilmektedir⁴².

Özellikle banka garantileri açısından verilen taahhüdün “*hükmün onu kaleme alan aleyhine yorumlanması*” sonucu garanti olarak nitelendirilmesi gerekebilir. Ancak bankanın teminat mektubu vermekteki amacı alacağı komisyondur ve genelde asıl sözleşme ile banka ilgilenmez⁴³. Bu nedenle garanti lehine bir karine bankalar açısından da tercih edilebilir. Aynı esas uluslararası işlemler içinde geçerlidir. Zira garanti alan kuruluş asıl sözleşmeden kaynaklanan savunma imkânları ile oyalanmak istemez. Bu durum genellikle ilk talepte ödeme şartlı garanti alınması halinde ortaya çıkar⁴⁴.

⁴⁰ Yarg. HGK 4.7.2001 tarih, E. 19-534, K. 583, (<http://www.kazanci.com>). Bu kararın eleştirisi için bakınız: Barlas: s. 183 vd.

⁴¹ Yarg. 11 HD. E. 2001/10654, K. 2002/506 sayılı karar: “Teminat veren kimsenin bu sözleşmeyi yapmakta menfaati olduğu belirlenmediği gibi bu husus davalı bankaca da ileri sürülüp kanıtlanmış değildir. Nihayet kişiye yönelik teminat verme amacı gerek sözleşme ve gerekse garanti sözleşmesinden açıkça anlaşılmaktadır. Zira verilen teminat kredi kartı sözleşmesinin müşterisi ve asıl borçlusu Birol isimli kişinin borçlarını karşılamaya yöneliktir. O halde, tüm ana kıstasların uygulanması sonucu davacının garanti sözleşmesi adı altındaki sözleşmenin amacı kefaletle yöneliktir. BK m. 18 uyarınca davacının bu iradesinin kefalet amacına yönelik olduğunun kabulü gerekir. Hiçbir menfaati olmayan, ticari bir gaye gütmeyen, sadece dostane ilişkiler nedeniyle tüketime yönelik banka kredi kartı kullanmasına yönelik verilen teminatın amacına aykırı olarak yorumlanması yasaya aykırılık teşkil eder. *Nitekim İsviçre federal mahkemesi de 17.11.1987 tarihinde verdiği bir kararda gerçek kişiler tarafından verilen garantilerin daha ziyade kefalet olarak görülmeleri gerektiğini ifade etmiştir.*” (<http://www.kazanci.com>)

⁴² Barlas, s. 173; Aral, s. 143

⁴³ Develioğlu, s. 280

⁴⁴ Develioğlu, s. 282

KAYNAKLAR

- 1) **Kocayusufpaşaoğlu, Necip/Hatemi, Hüseyin/Serozan, Rona/Arpacı, Abdülkadir:** Borçlar Hukuku Genel Bölüm, C.1, İstanbul, 2008
- 2) **Oğuzman, Kemal/Öz, Turgut:** Borçlar Hukuku Genel Hükümler, İstanbul, 2005
- 3) **Özen, Burak:** Kefalet Sözleşmesi, İstanbul, 2008
- 4) **Develioğlu, Murat:** Kefalet Sözleşmesini Düzenleyen Hükümler Işında Bağımsız Garanti Sözleşmeleri, İstanbul, 2009
- 5) **Reisoğlu, Seza:** Türk Hukukunda ve Bankacılık Uygulamasında Kefalet, Ankara, 1992
- 6) **Barlas, Nami:** Makalelerim, Kredi Kartı İlişkisinde Bankaya Karşı Verilen Kişisel Teminatın Niteliğinin Belirlenmesi, İstanbul, 2008
- 7) **Serozan, Rona:** Medeni Hukuk, Genel Bölüm, İstanbul, 2005
- 8) **Wittgenstein, Ludwig:** Tractatus Logico-Philosophicus, Çev. Aruoba, Oruç, İstanbul, 2005
- 9) **Von Tuhr, Andreas:** Borçlar Hukuku, C. 1-2, çev. Av. Edege, Cevat, Ankara, 1983
- 10) **Kılıçoğlu, Ahmet:** Borçlar Hukuku, Genel Hükümler, Ankara, 2002
- 11) **Eren, Fikret:** Borçlar Hukuku Genel Hükümler, İstanbul, 2001 ve 2003
- 12) **Dural, Mustafa/ Sarı, Suat:** Türk özel Hukuku, C. I, Temel Kavramlar ve Medeni Kanunun Başlangıç Hükümleri, İstanbul, 2004
- 13) **Akman, Sermet:** “Garantör” sıfatıyla Girişilen Taahhüdün Mahiyeti ve Bu Bağlamda Garanti ve Kefalet Sözleşmelerinin Birbirinden Ayıran Temel Kriterler, Prof. Dr. Hüseyin Ülgen’e Armağan, İstanbul, 2007
- 14) **Olgaç, Senai:** Kefalet, Ankara, 1978
- 15) **Uygur, Turgut:** Açıklamalı-İçtihatlı Borçlar Kanunu Sorumluluk ve Tazminat Hukuku, Ankara, 2003
- 16) **Aral, Fahrettin:** Banka Teminat Mektuplarının Hukuki Niteliği ve Kefaletten Farkları, Prof. Dr. Fikret Eren’e Armağan, Ankara, 2006
- 17) **Fountoulakis Christiana:** İsviçre Hukukunda Kefilin Korunması, Banka ve Tüketici Hukuku Sorunları Sempozyumu, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mukayeseli Hukuk Araştırma ve Uygulama Merkezi, Çev. Dehmen, Mine Tan, İstanbul, 2010
- 18) **Birks, Peter,** English Privet Law, vol. I, New York, 2000
- 19) **Duncan , David Wiliam / Dixon, M. W.,** The Law of Real Property Mortgages, <http://books.google.com.tr/books?id=YDGiKCe2IncC&printsec=frontcover#v=onepage&q&f=false>.

